

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 6Nt/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010723
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Roth
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8718010723.1

Uznesenie

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Pavol Roth, v trestnej veci odsúdeného P. K., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom O. - M., E. Š. XXXX/XXX, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. 12. 2018, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, takto

rozhodol:

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku návrh odsúdeného P. K. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Poprad vedenej pod sp. zn. 5T/106/2017 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad podal na tunajšom súde dňa 1. 12. 2017 obžalobu 1 Pv 316/17 zo dňa 29. 11. 2017 na obvineného P. K. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. O podanej obžalobe rozhodol súd trestným rozkazom 5T/106/2017 -194 zo dňa 7. 12. 2017 tak, že obvineného uznal vinným zo skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, ktorého výkon mu podmienene odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov a zároveň mu uložil podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona zaplatiť v skúšobnej dobe M. K. dlh na výživnom vo výške 4.395,51 eur. Proti tomuto trestnému rozkazu obvinený v zákonnej lehote podal odpor, ktorý odpor na začiatku nariadeného hlavného pojednávania, a to dňa 21. 2. 2018 zobral späť. Keďže iné oprávnené osoby odpor nepodali, samosudca uznesením 5T/106/2018 zo dňa 21. 2. 2018 späťvzatie odporu obvineného zobral na vedomie, na základe ktorej skutočnosti potom vydaný trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 21. 2. 2018.

Po právoplatnosti trestného rozkazu v predmetnej trestnej veci ods. P. K. podaním označeným ako návrh na zrušenie rozsudku, doručeným súdu dňa 20. 8. 2018, si podal návrh na povolenie obnovy konania v predmetnej trestnej veci. Samotný návrh odôvodnil tým, že súd pri rozhodovaní vo veci neprihliadol, že matka dieťaťa opakovane menila adresy svojho trvalého pobytu, pričom zmeny mu nijako neoznamovala a on nie je povinný zisťovať jej aktuálne adresy. Takisto matka dieťaťa pri vyšetrowaní veci na polícii sa snažila zmiesť vyšetrowanie v jeho neprospech a vedome mu bránila v plnení povinností. Poukázal na to, že súd neprihliadol na fakt, že matka dieťaťa sa dlhodobo zdržiavala mimo územia SR, o svojom pobyte mu nedala vedieť, neoznámila mu náhradnú adresu, ani číslo účtu a tým mu opäť bránila v plnení jeho povinností. Vypočítaná dlžná suma na výživnom bola určená na základe dohadov, pričom súd zabudol brať do úvahy, že nie je povinný dlhodobo archivovať ústrižky a potvrdenia, a preto absencia takýchto dokladov nie je dôkazom o nezaplatení výživného. Rovnako nie je povinný si zakladať účet. Bola to samotná matka, ktorá mu zámerne znemožňovala a bránila v plnení vyživovacej povinnosti a súd prehliadol skutočnosť, že neexistuje jediný dôkaz, že z jeho strany došlo k zanedbávaniu povinnosti. Žiadal, aby súd zrušil pôvodný verdikt vo veci.

O podmienkach obnovy konania v súlade s ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku súd poučil odsúdeného výzvou, ktorá mu bola doručená dňa 31. 10. 2018, na ktorú výzvu odsúdený reagoval podaním doručeným súdu dňa 5. 11. 2018, v ktorom uviedol, že všetky skutočnosti súvisiace s tým, že súd

pri prvom rozhodnutí nevydal správny rozsudok, uviedol už v pôvodnom konaní a taktiež aj v správe pre probačný dohľad zo dňa 24. 10. 2018. V uvedenom podaní odsúdený poukázal na to, že v čase pôvodného konania matka dieťaťa nebola jeho zákonnou zástupkyňou, pričom celý čas počas vyšetrovania klamala a zavádzala a zatajovala kľúčové skutočnosti svedčiace o tom, že z jeho strany k žiadnemu zanedbávaniu nedošlo. Opätovne poukázal na to, že matka opakovane menila adresy pobytu, ktoré mu neoznamovala, prípadne mu neoznámila ani číslo účtu. Poukázal na to, že matka si na výživnom v počiatoch uplatňovala sumu 7.188,63 eur, ktorú si vedome navýšila o niekoľko tisíc eur dúfajúc, že jej to bude priznané, čím si musela byť vedomá, že sa dopúšťa podvodu. Nie je ochotný kvôli nezodpovednosti a arogancii matky ohroziť zdravý rast a vývoj svojich ďalších 3 maloletých detí, a preto doposiaľ nezaplatil žiadne výživné, pričom dcéra je už samostatne zárobkovo činná a nie je závislá na finančnej pomoci.

V súvislosti s podaným návrhom na povolenie obnovy konania súd vykonal verejné zasadnutie, a to dňa 3. 12. 2018, na ktorom vypočul odsúdeného, ktorý na podanom návrhu na povolenie obnovy konania trval. Vo svojej výpovedi poukázal na dôvody, ktoré uviedol vo svojich písomných podaniach s tým, že i naďalej má adresu matka, ktorá je naďalej nedosiahnuteľná a nevie, kde sa zdržiava. Čo sa týka jeho dcéry M. K. (vo vzťahu ku ktorej osobe si odsúdený neplnil svoju vyživovaciu povinnosť v pôvodnom konaní), uviedol, že táto sa zdržiava vo Svite, ale jej presnú adresu nevie. Dôkazom, pre ktorý podal návrh na povolenie obnovy konania, je skutočnosť, že matka dieťaťa aj s dcérou menia pobyt, čo mu neoznamujú, pričom matka sa dlhodobo v minulosti zdržiavala aj v zahraničí, čo uviedol už aj v pôvodnom konaní a nikomu to neoznámila. On nemal k dispozícii žiadnu adresu pobytu a nemal žiadne číslo účtu. O adrese matky sa dozvedel až na súde. Na tieto skutočnosti vždy poukazoval, aj v pôvodnom konaní. Peniaze, ktoré boli určené na platenie výživného si potom neodkladal, nebol na to povinný a použil ich pre potreby ďalších maloletých detí, s ktorými žije v domácnosti. Rovnako poukázal na to, že matka dieťaťa pôvodne uvádzala, že jej nezaplatil výživné niečo cez 7.000,- eur, čo by znamenalo, že nezaplatil ani cent od narodenia dieťaťa, pričom keď sa rozvádzali, dieťa malo 7 rokov. Evidentne sa snaží na ňom zarobiť, lebo pokiaľ vie, tak má aj nejaké dlhy voči poisťovniam a práve takýmto spôsobom sa snaží svoje dlhy vyrovnať. Dcéru M. videl naposledy, keď mala 6 rokov, ďalej v kontakte s ňou nebol, lebo mu to nebolo umožnené. Dnes má dcéra vyše 20 rokov, nevie čo robí, kde býva, nevie, či chodí do školy. Nepokúsil sa ju kontaktovať, lebo nevie, ako by to zobrala. Vzniknutý dlh na výživnom doposiaľ neuhradil ani sčasti, a to z presvedčenia, lebo nie je si vedomý, aby robil niečo zlé. Doplnil, že odpor proti vydanému trestnému rozkazu v pôvodnom konaní zobral späť preto, že to bude riešené spôsobom, ako keby „niečo za niečo“. Myslel si, že dostane nižší trest. Doplnil, že nevie, za čo má dostať trest, keď matka bola mimo územia SR 5 - 6 rokov. Osobitné návrhy na vykonanie ďalších dôkazov nemal.

Súd ďalej vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, a to najmä správy mediálneho a probačného úradníka z priebehu probácie vo veci Okresného súdu Poprad 5T/106/2017, ako aj obsahom samotného trestného spisu, ktorého sa podaný návrh týka.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za novú skutočnosť, skôr neznámu, treba považovať takú skutočnosť, ktorá nebola predmetom dokazovania, alebo zisťovania pred existujúcim rozhodnutím, ktorého sa obnova týka. Ide o objektívne existujúci jav, ktorý v tejto veci nebol dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie.

Predpokladom povolenia obnovy konania, ktorá je jedným z mimoriadnych zákonom stanovených prostriedkov umožňujúcich zrušenie právoplatného rozhodnutia vo veci, teda mimoriadnym opravným prostriedkom, je preukázanie splnenia podmienok, pokiaľ ide o trestné stíhanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, presne vymedzených ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa tohto ustanovenia obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr nežné, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, ani primeranosť trestu v rámci pôvodného konania, ale skúma sa len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo v rámci ktorých by bol uložený trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, či uložený druh trestu v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V súlade s vykonaným dokazovaním potom súd konštatoval, že v danej veci neboli zistené podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako ich definuje ustanovenie § 394 ods. 1 Trestného poriadku. V tomto smere bolo zistené, že podaný návrh zo strany odsúdeného neobsahuje také nové skutočnosti alebo dôkazy o nich, ktoré by boli podmienkami pre povolenie obnovenia konania v zmysle vyššie citovaného ustanovenia procesného predpisu, ale iba opakovaním tých istých skutočností, ktoré boli jeho obranou v pôvodnom konaní, keď už vo svojej výpovedi z prípravného konania zo dňa 12. 9. 2017 na jednej strane potvrdil, že svoju vyživovaciu povinnosť si neplnil pravidelne, ale zároveň poukazoval na to, že jeho bývalá manželka mu nenechala svoju novú adresu, nemal vedomosť o tom, kde bývalá manželka býva, ani o tom, že následne aj s dcérou odcestovali do Anglicka. Nejaké finančné prostriedky na výživné zasielal na adresu bývalej manželky, ale tie sa mu vrátili späť, o čom však nemá žiadne doklady. Rovnako nemal vedomosť ani o tom, či dcéra študuje aj po dovŕšení 18. roku veku, lebo bývalá manželka ani dcéra mu to neoznámili. Všetky tieto skutočnosti boli známe už súdu I. stupňa, ktorý rozhodoval vo veci, ktoré skutočnosti posudzoval v kontexte ďalších dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu, po oboznámení sa s ktorým vo veci vydal trestný rozkaz, ktorý v konečnom dôsledku nadobudol právoplatnosť. Súdu rozhodujúcemu o povolení obnovy konania neprináleží preskúmať pôvodné meritórne rozhodnutie, ktorým bola vec právoplatne skončená, ale jeho úlohou je skúmať, či vo vzťahu k takémuto rozhodnutiu existujú zákonom požadované podmienky, ktoré by boli dôvodom pre povolenie obnovy konania a ktoré vzhľadom na obsah skutočností uvádzaných odsúdeným takýmito podmienkami nie sú.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže súd nezistil zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania v súlade s ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku, potom návrh odsúdeného zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.